

Java servlet technológia

Áttekintés

- ▶ Bevezetés
- ▶ Servlet map-elés web.xml-ben
- ▶ Szessziókövetés
- ▶ include, forward
- ▶ Szűrők

Servlet-et használni érdemes, ha

- ▶ a kimenet típusa bináris (pl. egy kép)
- ▶ a servlet-nek nincs közvetlen kimenete (csak átirányít egy másik komponensre)
- ▶ a megjelenítés nagyon változó lehet

JSP-t használni érdemes, ha

- ▶ a kimenet nagyrészt szöveg alapú (pl. HTML, XML)
- ▶ a kimenet formátuma többnyire kötött

Servlet-JSP kombináció (MVC) szükséges, ha

- ▶ a kérés többféle, kinézetben lényegesen különböző nézetet eredményezhet
- ▶ egy nagyobb csapat dolgozik a Web-alkalmazáson (egyesekek az üzleti logika-, mások a Web-es felület fejlesztésével foglalkoznak)
- ▶ bonyolult adatfeldolgozásra van szükség, ugyanakkor a megjelenítés viszonylag kötött

Servlet

A servlet:

- ▶ egy java osztály, mely a kérés-válasz (request-response) modellre épül
- ▶ leginkább web kérések kiszolgálására használják őket
- ▶ a java servlet technológia HTTP-specifikus servlet osztályokat is tartalmaz
- ▶ a **javax.servlet** és a **javax.servlet.http** csomagok segítségével írhatunk servleteket
- ▶ mindegyik servlet a **Servlet** interfészt kell implementálja

A servlet életrajza

Egy servlet életrajzát a web-konténer kezeli, melybe az illető servlet telepítve volt.

Ha egy kérés érkezik a servlet-hez, a következők történnek:

1. Ha a servlet-nek még nem létezik példánya (instanciája), akkor a web-konténer
 - ▶ betölti a servlet osztályt
 - ▶ létrehoz egy instanciát, majd inicializálja az **init** metódus segítségével

Az **init** metódus rendszerint konfigurációbelovásásra, erőforrás inicializálásra (pl. adatbázishozzáférés) használható vagy bármilyen egyszeri művelet elvégzésére.

2. Meghívja a **service** metódusát, átadva neki a kérés és válasz (request, response) objektumokat.
3. Ha a konténer el kell távolítsa a servletet, meghívja a **destroy** metódusát
(az init párja: erőforrások felszabadítása stb.)

A servlet életrajza

init, destroy, service

Az **init** és **destroy** egyszer hívódik meg, a **service** pedig minden egyes kérésre.

Információmegosztás

A web-komponensek –akárcsak a legtöbb objektum– más objektumokkal együttműködve végzik el feladatukat.

Ez a következőképpen történhet:

- ▶ segédosztályok segítségével
- ▶ nyilvános hatókörű (public scope) objektumok attribútumait oszthatják meg
- ▶ más web-komponenshez továbbítanak

Nyilvános hatókörű objektumok (public scope objects)

A web komponensek négy (nyilvános hatókörű) objektum attribútumain keresztül oszthatnak meg információt.

Az attribútumok a

[get—set]Attribute metódusokon keresztül érhetők el

Scope Objektum	Osztály	Elérhető
Web kontextus	<code>ServletContext</code>	a web-alkalmazáson belüli web-komponensekből
Szesszió	<code>HttpSession</code>	web-komponensekből, amelyek ugyanazon szesszió belüli kéréseket dolgozzák fel
Kérés	<code>HttpServletRequest</code>	az adott kérést kezelő web-komponensekből
(Oldal)	<code>JspContext</code>	a JSP-ből, amely létrehozza

Service metódusok írása

Service metódus írása:

– egy **do**<Metódusnév> fölülírásában (overriding) nyilvánul meg.

A <Metódusnév> lehet:

Get , Delete , Options , Post , Put

Egy ilyen metódus –

- ▶ a kérés (request) objektumból kinyeri az információkat,
- ▶ eléri a külső erőforrásokat,
- ▶ beállítja a válasz (response) objektumot ezen információk alapján.

A válasz objektumot úgy állítja be, hogy

- ▶ először lekér tőle egy **stream**-et (getOutputStream, getWriter segítségével)
- ▶ feltölti azt a
 - ▶ válasz fejlécekkel
 - ▶ törzs (body) tartalommal

Információ kinyerése a kérés objektumból

A kérés objektum–

- ▶ azokat az adatokat tartalmazza, melyeket a kliens (böngésző) küldött a szerver felé HTTP protokollon keresztül.
- ▶ a ServletRequest interfészt implementálja

Ez az interfész a következő információk elérését szolgáló metódusokat tartalmaz:

- ▶ **Paraméterek elérése:** tipikusan a kliens által (a HTML form keretében) küldött információk
Pl. `String id =request.getParameter("bookID");`
(lásd. [ParameterSnoop](#)) Egy **input stream**-et is lekérhetünk a kérés objektumból és a tartalmát manuálisan feldogozhatjuk.
Karakter stream lekérésére a `getReader`-t használhatjuk,
bináris adatokhoz (pl. file upload) pedig a `getInputStream`-et.

Információ kinyerése a kérés objektumból

A kérés objektum–

- ▶ azokat az adatokat tartalmazza, melyeket a kliens (böngésző) küldött a szerver felé HTTP protokollon keresztül.
- ▶ a ServletRequest interfészt implementálja

Ez az interfész a következő információk elérését szolgáló metódusokat tartalmaz:

- ▶ **Objektum attribútumok:** tipikusan egy servlet által létrehozott és a kérés objektumba betett objektumok, melyek így más servlet-ekben is elérhetők lesznek (forward és include).
- ▶ Információk a használt protokollról, a kliensről (lásd. [HeaderSnoop](#)) valamint a szerverről (lásd. [ServerSnoop](#))

Kérés (request) URL

Egy HTTP kérés URL a következő részekből áll:

`http://[host]:[port][request path]?[query string]`

A `request path` (kérés útvonala) a következő részekre bontható tovább:

- ▶ **Kontextus út** (context path): slash ('/') és a servlet-et tartalmazó web-alkalmazás kontextus gyökere (context root) – a web-alkalmazás neve
- ▶ **Servlet út** (servlet path): slash ('/') és a komponenst aktiváló kérésnek megfelelő map-elés

Paraméterek (query string)

A query string összetevői:

- ▶ paraméterek
- ▶ a nekik megfelelő értékek

Az egyes paramétereket a kérés objektumból a `getParameter` metódussal nyerjük ki.

Kétféleképpen lehet query string-et generálni:

- ▶ Egy query string explicit módon megjelenik az URL-ben
Pl. `Text`.
A paraméter a következőképpen kapható meg:
`String parameter =request.getParameter("param1");`
- ▶ A query string hozzáadódik az URL-hez, amikor egy HTML form elküldése (submit) a HTTP GET metódussal történik.
Megj.: HTTP POST metódus esetén a paraméterek a kérés törzsében (body) helyezkednek el.

Servlet map-élések megadása a web.xml-ben

- ▶ A Servlet-et deklarálni kell:
 - ▶ logikai nevet kell neki adni,
 - ▶ meg kell adni az osztályt, amelyik implementálja
 - ▶ esetleg inicializáló paramétereket adhatunk meg neki

```
<servlet>
  <servlet-name>helloWorld</servlet-name>
  <servlet-class>hello.HelloWorldEx</servlet-class>
  <init-param>
    <param-name>
      initial
    </param-name>
    <param-value>
      10
    </param-value>
  </init-param>
</servlet>
```

a Servlet init paramétereikhez való hozzáférés

lásd [InitSnoop](#)

- ▶ A Servlet-et hozzá kell rendelni (map-elni) egy vagy több web-erőforráshoz vagy **URL mintához**

```
<servlet-mapping>  
  <servlet-name>helloWorld</servlet-name>  
  <url-pattern>  
    /servlet/HelloWorldExample  
  </url-pattern>  
</servlet-mapping>
```

Kliensállapot megőrzése

Sok alkalmazás esetében szükség van arra, hogy az azonos felhasználótól jövő kérések össze legyenek kapcsolva egymással. Pl. bevásárlókosár
A web-alkalmazások felelősek ennek a megvalósításáért, mivel a HTTP protokoll állapot nélküli (stateless).

lásd [ShoppingCart](#)

A Java servlet technológia egy API-t kínál a **szesszió** kezelésére.

- ▶ A szessziót egy `HttpSession` objektum képviseli.
- ▶ Lekérhető a kérés (request) objektumtól a `getSession` módszerrel. Ez visszaadja az aktuális szessziót vagy ha még nincs, akkor létrehoz egyet.
- ▶ A szesszióhoz objektum-alapú attribútumokat lehet rendelni. Ezek egy adott web-kontextuson belül bármelyik web-komponensből hozzáférhetőek, melyek ugyanahhoz a szesszióhoz tartozó kéréseket dolgozzák fel.

A szesszióhoz hozzárendelt objektumok értesítése

A szesszióhoz hozzárendelt objektumok értesítése

Az alkalmazás értesítheti a web-kontextushoz valamint a szesszióhoz rendelt objektumokat bizonyos események bekövetkeztekor:

- ▶ Amikor egy objektum hozzáadódik vagy eltávolítódik a szesszióból.
 - Hogy ezt az értesítést megkapja az objektum a `HttpSessionBindingListener` interfészt kell implementálja.
- ▶ Amikor a szesszió, amelyhez az objektum hozzá van rendelve passzíválva vagy aktiválva (perszisztensen lementve majd visszatöltve) van.
 - Hogy ezt az értesítést megkapja az objektum a `HttpSessionActivationListener` interfészt kell implementálja.

Szesszió követés

Szesszió követés

Egy web-konténer különbözőféleképpen rendelhet egy szessziót egy felhasználóhoz, viszont bárhogyan is történjen ez, azzal jár, hogy egy azonosító küldődik a kliens és szerver között.

Ez az azonosító eltárolható

- ▶ egy sütiben (cookie)
- ▶ minden egyes URL-ben, amit a kliens megkap

Ha az alkalmazás szessziót használ, akkor biztosítani kell azt, hogy a szessziókövetés működik a sütik kikapcsolása esetében is. (lásd [SessionSnoop](#))

- ▶ Ezt az URL-átírással valósíthatjuk meg az `encodeURL(URL)` metódus hívásával minden egyes URL-re, amit a servlet visszaad.
- ▶ Ez a metódus hozzáfűzi a szesszió ID-t az URL-hez, ha a sütik ki vannak kapcsolva.

Más web-erőforrás hívása

Direkt vagy indirekt módon történik.

- ▶ Indirekt módon akkor, ha a web-komponens a válaszbán tartalmaz egy URL-t, amelyik egy másik web-komponensre mutat.
- ▶ Direkt módon kétféleképpen:
 - ▶ egy web-komponens magábfoglalhatja egy másik web-komponens tartalmát (include)
 - ▶ továbbíthatja a kérést egy másik komponenshez (forward)

Ahhoz, hogy elérjünk egy erőforrást, amelyik egy web-komponenst futtat, először egy `RequestDispatcher` objektumot kell lekérjünk a `getRequestDispatcher(URL)` metódussal.

A `RequestDispatcher` objektumot két módon lehet lekérni:

- ▶ a kérés objektumtól
 - ▶ a webkontextus objektumtól
-
- ▶ A kérés objektumból lekért `RequestDispatcher` esetében az URL lehet relatív (nem `/`-el kezdődő),
 - ▶ A web-kontextustól lekért esetében viszont az URL abszolút kell legyen.
 - ▶ Ha az erőforrás nem elérhető, null-t kapunk vissza.

Más erőforrások beszúrása a válasz objektumba

Sokszor hasznos lehet, hogy egy web erőforrást beszúrjunk egy másikba pl. jogvédelmi információkat (copyright) → Ehhez a `RequestDispatcher include(request, response)` metódusát használhatjuk. lásd pl. [MainPage](#)

Megszorítások a válasz objektum tekintetében:

A beszúrt web-komponens írhat ugyan a response tartalmába (body), de

- ▶ nem állíthatja a fejléceket
- ▶ nem hívhat olyan metódust, ami a válasz objektum fejlécét érinti. (pl. `setCookie`).

ami ilyenkor történik:

- ▶ a kérés objektum el lesz küldve a beszúrt komponensnek
- ▶ a beszúrt web-komponens elvégződik
- ▶ majd a keletkezett tartalom beszúródik a külső servlet által generált válasz objektumba

Kérés továbbítása egy másik web-komponenshez

Sok web-alkalmazásban van egy web-komponens, mely egy előfeldozást végez és ettől függően továbbít egy másik komponenshez, amely a választ generálja (lásd **MVC**, **Struts**).

Ahhoz, hogy egy kérést egy másik web-komponenshez továbbítsuk a `RequestDispatcher forward` metódusát használjuk.

lásd pl. [SearchLogic](#)

Megszorítások:

Ha a `ServletOutputStream` vagy a `PrintWriter` objektumokat módosítottuk a továbbítás előtt, akkor a továbbításkor `IllegalStateException` hibát kapunk.

Hozzáférés web-kontextushoz

A web-kontextusnak megfelelő objektum egy `ServletContext` interfészt implementáló objektum.

A servlet `getServletContext` metódusával lehet megkapni.

A `ServletContext`-en keresztül többek között az alábbiak érhetők el:

- ▶ Inicializáló paraméterek
- ▶ Objektum attribútumok
- ▶ Naplóbeállítások (logging)

Kérés/válasz szűrése (filtering)

A szűrő–

- ▶ módosíthatja a kérés és válasz objektumok tartalmát
- ▶ ez nem web-komponens abban az értelemben, hogy nem hoz létre választ (response), csak módosítja azt
- ▶ egy funkcionalitást ad, amely hozzárendelhető a web-komponenshez
- ▶ nem függ a web-erőforrástól, amihez hozzá van rendelve

Főbb alkalmazási területei:

- ▶ egy másik weboldalra irányít át, valamilyen feltétel függvényében (pl. annak ellenőrzése, hogy be van-e jelentkezve a felhasználó – lásd: [VerifyLogonFilter](#))
- ▶ módosítja a kérés vagy válasz fejlécét vagy adatait (kibővített kérés és válasz osztályok segítségével),
- ▶ külső erőforrásokkal kommunikálhat

A gyakorlatban:

- ▶ azonosítás
- ▶ naplózás (logging)
- ▶ adatsűrítés
- ▶ titkosítás
- ▶ XML transzformáció stb.

Egy web-erőforrás esetében bekonfigurálható, hogy nulla, egy vagy több szűrő legyen rá alkalmazva a megfelelő sorrendben. (lásd [InitCounter](#) → [Filter1](#), [Filter2](#); [Hello](#) → [SimpleFilter](#))

A szűrők használata három részből áll:

- ▶ meg kell írni a szűrőt
- ▶ meg kell írni a kibővített kérés és válasz osztályokat
- ▶ a telepítéskor mindegyik web-erőforrásnak meg kell adni a kívánt szűrő-láncot

Szűrő megírása

A szűrő API a következő főbb interfészekből áll:
Filter, FilterChain, es FilterConfig

Egy szűrő definiálásához a `Filter` interfészt kell implementálni.

A `doFilter` metódus–

- ▶ paraméterként kapja a kérés, válasz valamint a szűrőlánc objektumokat
- ▶ létrehozza a kibővített kérés és/vagy válasz objektumokat
- ▶ meghívja a `doFilter`-t (a további szűrőkre a láncból) paraméterként a kibővített objektumokat adva meg,
- ▶ akár blokkolhatja is a kérést úgy, hogy nem hívja meg a következő szűrőt, de akkor ő a felelős a válasz objektum feltöltéséért
- ▶ a visszakapott kibővített objektumokkal módosíthatja a kérés valamint válasz objektumokat

A `doFilter`-en kívül még az `init` és `destroy` metódusokat is lehet implementálni.

- ▶ Az `init` akkor hívódik, mikor a konténer példányosítja a szűrőt.
- ▶ A paraméteként megadott `FilterConfig`-ban megkapjuk az inicializáló paramétereiket.

- ▶ A kérés kibővítéséhez a `HttpServletRequestWrapper` osztályt kell kibővíteni,
- ▶ a válasz kibővítéséhez a `HttpServletResponseWrapper` osztályt

Szűrő hozzárendelések (map-elések) megadása

A web-konténer a szűrő hozzárendelések alapján alkalmazza a szűrőket az egyes web-erőforrásokra.

Egy szűrő map-elés hozzárendel

- ▶ egy szűrőt egy web-komponenshez egy név alapján
- ▶ egy szűrőt web-erőforrásokhoz URL minták (pattern) szerint

A szűrők olyan sorrendben lesznek meghívva, amilyen sorrendben a szűrő hozzárendelésben megjelennek.

A telepítésleíróban (deployment descriptor):

- ▶ Deklarálni kell a szűrőt:
 - ▶ nevet kell neki adni,
 - ▶ meg kell adni az osztályt, amelyik implementálja
 - ▶ inicializáló paramétereket lehet adni neki

Pl.

```
<filter>
  <filter-name>Servlet Mapped Filter</filter-name>
  <filter-class>filters.ExampleFilter</filter-class>
  <init-param>
    <param-name>
      name
    </param-name>
    <param-value>
      value
    </param-value>
  </init-param>
</filter>
```

A telepítésleíróban (deployment descriptor):

- ▶ Map-elni kell a szűrőt egy web-erőforráshoz vagy egy URL mintához

Pl.

```
<filter-mapping>
  <filter-name>Servlet Mapped Filter</filter-name>
  <servlet-name>invoker</servlet-name>
</filter-mapping>
<filter-mapping>
  <filter-name>Path Mapped Filter</filter-name>
  <url-pattern>/servlet/*</url-pattern>
</filter-mapping>
```